

INGENIØRTROPPERNE

Ingeniørkorpset bestod af to dele. Nogle soldater arbejdede i bygningstjenesten, der skulle vedligeholde alle hærens bygningerne og de forskellige forter. Andre var i ingeniørtropperne, der skulle udlægge fx miner. Ingeniørtropperne skulle også sørge for at det var muligt at tale sammen rundt omkring på Københavns Befæstning. De soldaterne kaldte man telegrafister. Her beskriver soldaten Kasper telegrafisten.

[...] Her sidder Telegrafisterne omgivet af deres Telefontelegraffarater og fører egentlig en ret tilbagetrukket Tilværelse [...] hvor ensomt end en Telegrafstation er beliggende, føler man dog, at man her er i nøjere Forbindelse med det myldrende Liv derinde omkring de mange Spir og Taarne [...]

Ganske vist har han en del iøjnefaldende Fordele, saasom sin egen Bolig, sit eget Bord og er for saa vidt selvstændig i sin daglige Gerning, men har paa den anden Side ogsaa et vist Ansvar og fører ikke det frie Live som andre Konstabler; thi han er altid bunden til Pletten og tør ikke fjerne sig derfra. Hvem ved, naar en af Fortets næsten utallige Telefontelegraffarater ønsker at betjenes, eller hvem aner, naar et eller andet af Telegrafapparaterne begynder at dikke og muligvis har vigtige Meldinger at aflever [...]

Han skal [...] altid svare yderst høfligt og beskedent og dog være militærisk kortfattet, han maa ikke lytte til private Samtaler, men skal dog alligevel altid vide, hvilken Korrespondance der føres gennem Militærets Ledninger; selvfølgelig maa han aldrig spidse en Dame af med en kort Bemærkning [...] han skal behandle Sagen med en saadan Behændighed, at det straks er vedkommende Dame aldeles indlysende, at hun staar overfor et Menneske, hun kan betro sig til, og han modtager da den rette fortrolige Besked, som han ordret afleverer til den rette og kun til denne – for hemmelighedsfuld det er han. [...] han klarer alle Skær hurtigt og sikkert; thi koldblodig maa en ægte Telegrafist absolut være [...]

Hvorledes vilde der ellers gaa, naar Kanonerne rundt omkring ham begyndte at snakke [...] den Slags Udenomsspetakel rører ham ikke – han hører det vist næppe: thi for ham bestaar hele Tilværelsen kun i ét: Prikker og Streger.

Endelig er »Phisten« noget af en mægtig Mand. Næppe hører han Telegrafens dikke Alarmsignal, før han beordrer Alarmering til Skildvagten, og Virkningen udebliver ikke – alt bliver til »Hurtigløb«, lige fra Officererne til den ensomme »Sygesnapper«, der render nervøs rundt mellem Sengene paa Infirmeriet med den faste Overbevisning, at der er noget i Luften – han ved ikke hvad.

Muligvis vil nogle mene, at en slig formaaende Mand let var erklæret fallit, blot man afbrød hans Kobberforbindelse med Land, og dog – tusind Gange Nej. Mærker han blot, at dette er sket, har han straks et stort Signalflag eller en Blinklygte under Armen og staar Sekunder efter paa Dækket og blinker eller vifter de allertydeligste Ord over til en Kollega paa et andet Fort eller et Skib, og er Afstanden særlig stor, benytter han blot en Projektør eller Telegrafraaen med de sorte Kugler og Cylindre; ja, endog forskelligfarvede Rakter betjener han sig af. Og selv om alt dette skulde svigte, saa tro endelig ikke at han stod raadvild, en rigtig »Phist« kan overhovedet aldrig blive hjælpeløs – aldrig.

Uddrag af bladet Kystartilleristen, der indeholdte forskellige historier skrevet af soldaterne selv. Indlægget kan findes i fuld længde her: <http://befaestningen.thm-online.dk/temaer/tema3/tema3undertema/fortaellingerfrasikringsstyrken8.del/>

SPØRGSMÅL:

Hvilke opgaver havde telegrafisten? Hvordan var han anderledes end fodfolket og artilleristerne?

Hvor skulle telegrafisten være hvis krigen brød ud?